

Arrest

nr. 195 217 van 20 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 11 juni 2015 België is binnengekomen, diende op 11 juni 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 november 2016 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 5 juli 2017 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en een beslissing tot afgifte van een inreisverbod.

1.4. Op 19 juli 2017 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in vanuit het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas. Op dezelfde dag werd een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.5. Op 25 juli 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad die het verwierp (RvV 8 augustus 2017, nr. 190 532). Het arrest is gemotiveerd als volgt:

“2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 25 juli 2017 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker zijn tweede en huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk dat hij in Somalië vreest gedood te worden door Somalische soldaten, die beweerdelijk in 2015 zijn broer en vader hebben gedood.

Op 29 november 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien geen geloof kon gehecht worden aan de door verzoeker geopperde feiten. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In deze is de Raad niet bevoegd zich in beroep uit te spreken over de beslissing genomen in het kader van de eerste asielaanvraag. Deze diende aangevochten te worden met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen. Gelet dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten, moet deze als vaststaand worden beschouwd behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 april 2010 (CG nr. 0811652Z), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. In het kader van zijn tweede asielaanvraag verwijst verzoeker naar zijn initieel vluchtrelaas. Hij legt ter ondersteuning volgende document neer bij het CGVS: een document van het ziekenhuis van Madina, Mogadishu, opgesteld op 21 april 2015, waarin vermeld wordt dat H.H.M., geboren op 8 juni 1950 en zijn zoon, A.H.F., geboren op 10 mei 1972, aan hun verwondingen zijn overleden in het ziekenhuis op 18 april 2015. Voorts bevat het administratief dossier een document van de Somalische ambassade in België, waarop vermeld staat dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de elementen aangebracht in de tweede asielaanvraag niet vermogen te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag op grond waarvan werd besloten dat de door verzoeker aangevoerde feiten ongeloofwaardig zijn.

2.7. De Raad stelt vast dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, gezien verzoekers verklaringen beperkt blijven tot een verwijzing naar zijn eerder uiteengezette asielmotieven in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag.

2.8. Er kan samen met het CGVS worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij ziek geworden is bij zijn aankomst in België, dat hij geholpen werd door de Belgische overheid met een operatie in het ziekenhuis, dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst geen verzorging zal krijgen zoals in België en dat hij voor zijn leven vreest (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag van 10 juli 2017, punt 1.1). Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangegeven medische redenen vallen als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

Daarnaast verklaarde verzoeker dat "[h]et probleem, waardoor ik mijn land heb verlaten, is nog steeds daar. Ik kan mijn leven daar niet vertrouwen" (schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag van 10 juli 2017, punt 1.2) en dat hij inmiddels bewijzen gevonden heeft (schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag van 10 juli 2017, punt 1.3). De Raad merkt op dat verzoekers verklaringen, alsook de brief van het ziekenhuis van Madina waarin vermeld wordt dat H.F.M. en A.H.F. in het ziekenhuis overleden zijn op 18 april 2015, in de lijn liggen van verzoekers eerdere verklaringen over zijn problemen met de overheid enerzijds en Al Shabaab anderzijds, welke reeds ongeloofwaardig bevonden werden in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

2.9. De Raad merkt op dat de brief van het Madina ziekenhuis een fotokopie betreft, waaraan de Raad geen geloof hecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Bovendien blijken elementen uit de voormelde brief tegenstrijdig met verzoekers verklaringen. Zo verklaarde verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag dat hij denkt dat zijn vader, alsook zijn broer (verklaring DVZ van 27 april 2015, punt 17), in maart 2015 overleden zijn (verklaring DVZ van 27 april 2015, punt 13a), terwijl de brief vermeldt dat zijn vader en zijn broer op 18 april 2015 zijn overleden. Dergelijke incoherente verklaringen over essentiële elementen die de kern van verzoekers asielrelaas raken, doen fundamenteel afbreuk aan de waarachtigheid van zijn verklaringen, temeer het overlijden van verzoekers vader en broer de directe aanleiding voor verzoekers vlucht was uit Somalië, nu zij

volgens het neergelegde attest vijf dagen voor zijn vlucht op 23 april 2015 overleden zijn. Er kan derhalve niet ingezien worden hoe verzoeker hun overlijden dermate verkeerd kan situeren in de tijd, indien de feiten werkelijk gebeurd zijn.

Daarnaast gaf verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag aan dat zijn broer A.H.F. geboren werd op 7 juli 1980 (verklaring DVZ van 27 april 2015, punt 17), terwijl de brief van het ziekenhuis vermeldt dat A.H.F. op 10 mei 1972 geboren is, waardoor hij acht jaar ouder is dan verzoeker verklaarde. Dergelijke vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Het verzoekschrift stelt dat verzoekers broer – in overeenstemming met de aangevoerde informatie aangaande identiteitsdocumenten in Somalië – niet in het bezit is van een geboorteakte en derhalve niet op de hoogte is van zijn exacte leeftijd. Hoewel kan aangenomen worden dat men zich baseert op een geschatte geboortedatum, betreft het in casu geen klein verschil, doch een afwijkende schatting van acht jaar, wat in geen geval aanvaard kan worden. Dat verzoeker nog op de culturele ongevoeligheid van verweerder hieromtrent wijst, is dan ook niet dienstig en bovendien verklaart dit niet waarom verzoeker als kind en jongere niet zou weten dat zijn grote broer veel ouder is te meer hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel wist te zeggen wanneer al zijn vier broers waren geboren.

Waar het verzoekschrift aanvoert dat het CGVS zich dient te focussen op materiële en noodzakelijke feiten en niet op elementen die minder belangrijk zijn en dat de tegenstrijdige data niet kunnen weerhouden worden om tot de ongeloofwaardigheid van het nieuw element te besluiten, merkt de Raad op dat het overlijden van verzoekers vader en broer wel degelijk een materieel feit inhoudt, nu dit de directe aanleiding van verzoekers vlucht uitmaakte en aldus centraal staat in verzoekers asielrelaas. De vaststelling dat verzoeker hun overlijden aanvankelijk in maart 2015 situeert, terwijl de feiten zich vijf dagen voor zijn vlucht op 23 april 2015 voordeden, toont aan dat verzoekers verklaringen niet op waarheid berusten, nu niet kan aangenomen worden dat verzoeker deze gebeurtenissen, die vlak voor zijn vlucht plaatsvonden, dermate verkeerd in de tijd zou situeren. Hoe dan ook volstaat het niet louter documenten neer te leggen om de hiaten in het asielrelaas en de ongeloofwaardigheid ervan te herstellen. De kern van verzoekers asielrelaas is nog steeds een aanslag op het presidentiele paleis gebruikmakend van de minibus van verzoekers broer en waarbij 10 doden zouden gevallen zijn en de veiligheid van de Somalische president in het gedrang kwam. Echter de bestreden beslissing genomen in de eerste asielaanvraag op 29 november 2016 stelde duidelijk dat dat geen dergelijke aanslag werd gepleegd in maart of april 2015. Verzoekers asielrelaas is dan ook verzonnen. De thans neergelegde documenten kunnen geen andere lezing geven van de kernelementen van verzoekers asielrelaas.

Waar het verzoekschrift vervolgens aangeeft dat rekening dient gehouden worden met de traumatische ervaringen van verzoeker – wat een loutere bewering is nu verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt -, licht verzoeker dit geenszins toe, noch toont hij objectief aan hoe zijn voorgehouden traumatische ervaringen een invloed hebben gehad op zijn verklaringen.

2.10. Ook de brief van de Somalische ambassade in België, waaruit blijkt dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft en welke zich in het administratief dossier bevindt, kan bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Daargelaten dat de beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten met passende voorzichtigheid dient te gebeuren (zie informatie in het administratief dossier), merkt de Raad op dat verzoekers identiteit, noch diens nationaliteit betwist wordt.

2.11. Het bij het CGVS neergelegde begeleidend schrijven van verzoekers advocaat van 19 juli 2017 vermeldt dat verzoeker leed aan een chronische ziekte tijdens het gehoor voor het CGVS in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag en voert aan dat dit mogelijks een invloed heeft gehad op verzoekers psychische situatie. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat hij psychologische problemen had, laat staan dat deze een invloed zouden gehad hebben op zijn verklaringen die hij aflegde voor het CGVS. Het tegendeel blijkt uit zijn verklaringen (zie gehoorverslag van het CGVS van 19 oktober 2016). Ter terechtzitting wordt gesteld dat verzoeker aanslepende problemen heeft omwille van een slecht verzorgde tuberculose waaruit evenmin psychologische problemen kunnen blijken.

2.12. Waar verzoeker een schending van artikel 3 en 13 EVRM opwerpt, wijst de Raad erop dat artikel 13 EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er in casu enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor

te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 EVRM gerespecteerd werd. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling.

Waar het verzoekschrift nog aanvoert dat “betrokkene toegang moet krijgen tot een remedie met automatisch schorsingseffect”, wat “in voorliggend dossier duidelijk niet langer het geval” is, dient te worden opgemerkt dat huidig beroep wel degelijk een schorsende werking heeft overeenkomstig artikel 39/70, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat stelt: “Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of terugrijding gedwongen worden uitgevoerd.” Dergelijk argument mist juridische grond.

2.13. Het verzoekschrift stelt verder nog dat de bevoegde autoriteiten verantwoordelijk zijn voor het onderzoek en de beoordeling van elke asielaanvraag, wat “dient te gebeuren conform artikel 8 van de asielprocedure richtlijn”. Daargelaten dat verzoeker eraan verzaakt concreet uiteen te zetten waarin en hoe deze rechtsregel geschonden zou zijn, kan niet worden ingezien op welke manier de bestreden beslissing artikel 8 van de asielprocedure richtlijn (bedoeld wordt Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus) zou schenden. Nog daargelaten verzoeker verwijst naar de oude Richtlijn 2005/85/EG, stelt artikel 10 “Behandelingsprocedure” van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) dat “1. De lidstaten zorgen ervoor dat verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan. 2. Bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming gaat de beslissingsautoriteit eerst na of de verzoekers als vluchteling kunnen worden aangemerkt en zo niet, of zij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen. 3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat: a) het onderzoek naar en de beslissing over verzoeken individueel, objectief en onpartijdig wordt verricht, respectievelijk genomen; b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; c) het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, de nodige kennis heeft over de normen die van toepassing zijn op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht; d) het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, de mogelijkheid heeft om, telkens wanneer dat nodig is, advies te vragen van deskundigen over specifieke kwesties, zoals medische, culturele, religieuze, kind- of gendergerelateerde kwesties. 4. De in hoofdstuk V bedoelde instanties hebben via de beslissingsautoriteit of de verzoeker dan wel anderszins toegang tot de in lid 3, onder b), bedoelde algemene informatie die zij nodig hebben om hun taak uit te oefenen. 5. De lidstaten stellen voorschriften vast voor de vertaling van stukken die relevant zijn voor de behandeling van verzoeken.”

Het betreft hier een tweede asielaanvraag waarbij verzoeker zelf stelt dat hij zich geheel steunt op de elementen aangebracht in zijn eerste asielaanvraag die grondig werd onderzocht. Verzoeker meende niet in beroep te moeten gaan tegen de eerste weigeringsbeslissing. Hij kan thans bezwaarlijk menen dat deze eerste weigeringsbeslissing onvoldoende werd onderzocht wanneer hij eerder meende dat hij niet nuttig een beroep kon gaan.

Dit onderdeel van het middel in zoverre al ontvankelijk aangevoerd, is ongegrond.

2.14. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.15. De bestreden beslissing steunt bij de beoordeling van de situatie in Mogadishu op de “COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 9 juni 2017 (hierna: COI Focus, Mogadishu): “Cedoca heeft zich voor dit onderzoek gebaseerd op een groot aantal publiek beschikbare lokale en internationale bronnen. Naast Somalische kranten en nieuwssites, zoals Horseed Media, Goobjoog News of Hiiraan Online, werden verschillende internationale media geraadpleegd, waaronder de British Broadcasting Corporation (BBC), Voice of America (VOA) of Al Jazeera. Cedoca deed verder een beroep op de publicaties van uiteenlopende internationale niet-gouvernementele organisaties (ngo's)

zoals *Human Rights Watch (HRW)* of *International Crisis Group (ICG)*, maar ook gouvernementele bronnen, zoals het Amerikaanse *Department of State (USDOS)* of Europese overheidsdiensten die *country of origin information (COI)* publiceren, en intergouvernementele bronnen, zoals de *Verenigde Naties (VN)* en haar verschillende instellingen” waaronder talrijke rapporten van de *United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)* “of het *European Asylum Support Office (EASO)*. Verder haalde Cedoca waardevolle informatie uit de publicaties van het *Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED)*, een Brits universitair onderzoeksproject voor conflictanalyse. Ook de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (*EHRM*) werd nader bekeken.”

2.16. Indien een onderzoek naar de actuele situatie in een land of regio steeds tekortkomingen kan bevatten, dan kan verzoeker niet stellen dat de commissaris-generaal geen afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Mogadishu. De bewering van verzoekende partij dat verwerende partij verkeerde conclusies trok uit deze informatie kan evenmin worden gevolgd.

2.17. Voorop dient te worden opgemerkt dat indien noch de Raad, noch de commissaris-generaal beweren dat de situatie in Mogadishu geheel stabiel is geworden, dan kan uit punten 1 tot 3 van de *COI Focus, Mogadishu* wel blijken dat na 20 jaar burgeroorlog de politieke en militaire situatie van Somalië vanaf augustus 2011 ingrijpend gewijzigd is met de verdrijving van *Al-Shabaab* uit Mogadishu. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit en komt ook de havenstad *Kismayo* in handen van de regeringsgezinde troepen, het Somalische leger (hierna: *SNA*) en de *African Union Mission in Somalia* (hierna: *AMISOM*). In de tweede helft van 2012 worden politieke hervormingen opgestart die op 1 augustus 2012 leiden tot de goedkeuring van een voorlopige grondwet. Na een gespannen onderhandeling tussen de verschillende clans heeft een comité van clanhoofden in augustus 2012 de volksvertegenwoordigers aangeduid. Het parlement koos op 10 september 2012 *Hassan Sheikh Mohamud* tot president van de republiek en begin november 2012 trad er een door het parlement goedgekeurde regering aan. In april 2017 duidde de nieuwe president een nieuwe burgemeester voor de hoofdstedelijke regio *Banadir (Mogadishu)* aan.

2.18. Aldus nam de controle van het *SNA* over het Somalische grondgebied toe. Begin maart 2014 veroveren *AMISOM* en het *SNA* bijkomend gebied op *Al-Shabaab* in de regio's *Gedo, Bay, Bakool, Hiiraan, Galgaduud, Shabelle Dhexe* en *Shabelle Hoose* en na september 2014 de strategische kuststeden en acht steden, waaronder de bolwerken *Barawe* en *Adale*. Ook daarna neemt de coalitie steeds nieuwe steden en dorpen in. In maart 2016 slagen veiligheidsdiensten van *Puntland* en *Galmudug* erin om een grootschalige aanval van *Al-Shabaab* in *Mudug* terug te slaan. *Al-Shabaab*, van zijn kant, probeert de situatie in gebieden die ze uit handen diende te geven te destabiliseren door *hit-and-run-aanslagen* en *wraakacties*. Na midden 2012 behield *Al-Shabaab* immers nog steeds de controle over het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië en is *Al-Shabaab* ook nog steeds in staat spontane *guerrilla-aanvallen* uit te voeren. Zo voert *Al-Shabaab* in 2015 en opnieuw in 2016 meermaals aanvallen uit op konvooien en posities van *AMISOM*, waaronder in de regio's *Gedo (El Adde, januari 2016 en Bardere, augustus 2016), Baidoa (februari 2016) Shabelle Hoose, Hiraan (9 juni 2016), Middle Shabelle (mei 2016), in de stad Afgoye (februari 2016), en aanhoudend in de hoofdstad Mogadishu. Al-Shabaab oefent tevens een volledige maatschappelijke controle uit over de gebieden die ze in eigen handen heeft. Niettegenstaande Al-Shabaab wel steun van de bevolking verliest omwille van de harde bestuursstijl en het geweld tegen de burgers, geniet Al-Shabaab toch nog steeds een zekere populariteit in bepaalde delen van het land waar de concurrerende belangen van diverse machtsgroepen Al-Shabaab in de kaart spelen. De zuivering binnen Al-Shabaab als gevolg van de nieuwe pro-IS groepen is volgens de experts een verklaring voor de golf van overlopers naar SNA. In 2016 krijgt Al-Shabaab ook militair af te rekenen met clanmilities.*

2.19. Ten slotte is het niet onbelangrijk dat de Somalische regering meerdere keren officieel verklaarde amnestie te verlenen aan militanten van *Al-Shabaab* die zich overgeven (*COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1*). Uit de *COI Focus, Mogadishu* blijkt nog dat *Al-Shabaab* aanhang verliest door zich te richten op onschuldige burgers. Anderzijds werd ook vastgesteld dat soldaten omwille van de onregelmatige verloning na hun training soms vertrekken naar *clanmilities* of naar *Al-Shabaab*.

2.20. Aldus duren de gewapende gevechten buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van *Al-Shabaab* staan verder. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. Het kan dan ook niet anders dan dat *UNHCR* in haar richtlijnen over terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië van mei 2016 stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu en in de rest van Zuid- en

Centraal Somalië nog steeds instabiel is. UNHCR geeft daarbij aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Echter nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt zowel uit de adviezen van UNHCR als uit de COI Focus, Mogadishu dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar hij vandaan komt en met het persoonlijk profiel van de verzoekende partij. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

2.21. Om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren moeten diverse objectieve elementen meegenomen worden, waaronder het aantal burgerslachtoffers van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

2.22. Zoals hoger gesteld blijft Mogadishu onstabiel. Het is in deze context dat de veiligheidsanalyse van Mogadishu dient te worden gesitueerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier kan blijken dat de aanslagen in Mogadishu in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, op diplomatieke konvooiën en op grote zakenmensen. Anderzijds kan het geweld in Mogadishu ook de vorm aannemen van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters (COI Focus, Mogadishu, punt 4). Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers die toevallig in de nabijheid waren of tewerkgesteld waren waar de aanslagen zich voordeden. In aanloop naar de geplande verkiezingen was het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen en ook in 2017 is er sprake van een stijging van het aantal gerichte moorden, waarbij overheidsfunctionarissen, veiligheidspersoneel en ouderlingen die hebben deelgenomen aan de recente parlementaire verkiezingen worden geviseerd. Daarnaast is ook het aantal complexe aanslagen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel of het hoofdkwartier van het United Nations Development Programme (UNDP) -, confrontaties tussen verschillende veiligheidsdiensten en morteraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen. In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, worden deze aanvallen niet geminimaliseerd, noch wordt afbreuk gedaan aan het onveiligheidsgevoel dat hiermee gepaard kan gaan. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar (COI Focus, Mogadishu, punt 4 en 5).

2.23. De Raad kan vaststellen dat de veiligheid in Mogadishu ingewikkeld en lastig blijft door de verscheidenheid aan strijdende partijen, de veelvuldige wijzigingen binnen en de overlappings van de verschillende groepen die voor veiligheid instaan, de verschillen in veiligheidsniveau per buurt, de mate waarin clanidentiteit de veiligheid beïnvloedt, en het feit dat de bronnen van bescherming ook de bronnen van onveiligheid kunnen zijn. Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheid van een persoon nog steeds in grote mate bepaald door de rol van de persoon in het publieke domein.

2.24. Het EHRM bevestigde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dat Al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Bij arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) bevestigde het EHRM dat er niet langer sprake was van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade loopt zoals bedoeld onder artikel 3 van het EVRM of artikel 15 c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn).

2.25. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad, zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is voorts geenszins van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. Integendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Aldus blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations en van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en een boekenbeurs. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer en elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd. Bovendien vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development plaats in Mogadishu, waarbij staatshoofden uit de Hoorn van Afrika veiligheidskwesties bespraken. Tot slot werden in de onderzochte periode parlaments- en presidentsverkiezingen georganiseerd, waarna een vlotte en vreedzame machtsoverdracht plaatsvond. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor Mogadishu.

2.26. Ook de Raad van State, Nederland, stelt in zijn arrest van 23 mei 2013, nr. 201302478/1/V2: "Door de verbeterde veiligheidssituatie reisden (ook) veel Somaliërs uit Canada, de VS en Europa naar Mogadishu, op zoek naar mogelijkheden om zaken te doen, te investeren of zich politiek te profileren. Vluchten zaten in de verslagperiode vol met Somaliërs die zich ofwel een beeld wilden vormen van de situatie of terugkeerden. Er wordt heel veel gebouwd in Mogadishu. Somalische aannemers uit Engeland slepen contracten in de wacht. Ze passen zich snel aan en nemen de onveiligheid op de koop toe. Een Nederlands-Somalische zakenman, geflankeerd door een gewapende lijfwacht, verklaarde in een uitzending van het NOS- journaal op 18 juli 2012 dat Mogadishu 'veilig' is. In de wijk Hamar Weyne was al snel geen lege winkel meer te vinden. De prijzen van onroerend goed zijn het afgelopen jaar vertienvoudigd. Het huren van een winkelruimte kostte in september 2011 nog 20 USD, in augustus 2012 was dat minimaal 200 USD. De wegen van en naar het vliegveld zijn ten opzichte van de vorige verslagperiode enigszins verbeterd. Wel zijn er nu veel files en verkeersopstoppingen, zoals bij het K4-knooppunt waar vijf wegen samenkomen."

2.27. De overige elementen en middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.28. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Mogadishu beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.29. Waar verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat de verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, die niet wordt hersteld door de in het kader van onderhavige asielaanvraag bijgebrachte stukken, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.30. Aldus wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: "Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat "Voor wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond; er is geen probleem van non-refoulement, de betrokkene heeft in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM aangehaald." Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

2.31. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd terecht geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.32. De Raad wijst er nog op dat de bewijslast in beginsel berust bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van het relaas en dat er in hoofde van de commissaris-generaal slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie

beschikbaar is om te kunnen komen tot een beslissing die krachtens de artikelen 57/6 tot en met 57/6/3 van de Vreemdelingenwet, tot zijn bevoegdheid behoort.

De commissaris-generaal kon op basis van het geheel van de vaststellingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing op goede gronden besluiten dat verzoekster geen nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet, in aanmerking komt.

2.33. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.”

1.6. Op 24 oktober 2017 diende verzoeker een derde asielaanvraag in.

1.7. Op 25 oktober 2017 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.8. Op 8 november 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 8 november 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 24/10/2017
Overdracht CGVS: 26/10/2017*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6/2, derde lid van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet genomen worden.

A. Feitenrelaas

U werd geboren op 02-07-1995 in Mogadishu. U bent etnisch Habar Gedir, familieclan Hawiye. U bent gehuwd op 3-01-2014 met Q. A. A. M. in Mogadishu en u heeft geen kinderen. U en uw broer vervoerden mensen met jullie minibus in Mogadishu. Uw broer was de chauffeur en u was het hulpje. U verklaarde dat er op een avond een jongen naar jullie toekwam die zei dat zijn vrouw naar het ziekenhuis moest gaan om te bevallen. Uw broer zei eerst dat jullie hem niet konden helpen omdat het nogal laat was op de avond, maar de jongeman bleef smeken. Uiteindelijk zijn jullie meegegaan en na een halfuurtje rijden kwamen jullie aan bij zijn huis. Hij vroeg jullie mee naar binnen, maar toen jullie in het huis waren, kwamen er plots gemaskerde mannen tevoorschijn. Ze vroegen de autosleutel. Uw broer zei eerst dat jullie zelf de auto nodig hadden. Jullie werden geslagen en uiteindelijk gaf uw broer de sleutel af. Jullie werden vastgebonden en jullie gsm's werden afgenomen. Pas de volgende avond kwamen ze terug, blinddoekten jullie en namen jullie mee naar een plaats waar jullie auto stond. Vervolgens belden jullie jullie moeder en vertelden haar wat er gebeurd was. Jullie moeder zei dat er bewakers van het presidentieel paleis waren aangevallen en raadde jullie aan om de auto de verstoppen, niet naar huis te komen en te vluchten. Uw broer ging niet akkoord en jullie zijn toch naar huis gegaan nadat jullie de auto weggebracht hadden. Jullie ouders raadden jullie aan om de volgende dag naar het leger te gaan om uit te leggen wat er gebeurd was. De volgende ochtend stonden er echter Somalische soldaten voor jullie deur. Uw broer en vader gingen naar buiten om alles uit te leggen, maar de soldaten werden kwaad en wilden uw broer meenemen. Uw broer verzette zich, waarop uw broer en vader doodgeschoten werden. U was ondertussen binnen gebleven en u bent langs de achterkant van het huis gevlucht naar buiten, naar het huis van uw oom. U legde uit aan uw oom wat er gebeurd was, waarop uw oom naar jullie huis is gegaan. De soldaten wilden dat u ook naar hen gebracht zou worden. Uw broer en vader werden begraven en u bleef ondergedoken bij uw oom tot uw vertrek uit het land. U bent op 23-04-2015 met het vliegtuig vertrokken uit Somalië naar Turkije. In Turkije heeft u de boot genomen naar Griekenland, vanwaar u het vliegtuig heeft genomen naar Nederland. U bent vervolgens met de trein naar België gereisd, waar u aankwam op 11-06-2015 en er een eerste keer asiel heeft aangevraagd op 11-06-2015.

Op 29-11-2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 19-07-2017 een tweede asielaanvraag in. Op 25-07-2017 nam het CGVS de beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag.

Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 08-08-2017. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en u diende op 24-10-2017 een derde asielaanvraag in. Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u foto's neer die - volgens uw verklaringen - bewijzen dat jullie auto gebruikt werd door Al-Shabaab tegen het presidentiële huis in Somalië en dat u niet meer kan terugkeren naar Somalië omwille van de aanslag op 14-10-2017.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u er niet in slaagde om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. De door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas werden tijdens uw eerste asielaanvraag beoordeeld, waarna die ongeloofwaardig bevonden werden. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Uw tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen aangezien u geen geloofwaardige nieuwe elementen aanbracht. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV (dd. 08-08-2017). Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Er mag derhalve van u worden verwacht dat u nieuwe elementen en/of feiten aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvragen incorrect is, en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U gevraagd op basis van welke elementen u opnieuw asiel aanvraagt, verklaarde u dat u de eerste maal geen bewijzen of foto's had maar momenteel wel foto's heeft die bewijzen dat jullie auto gebruikt werd door Al-Shabaab tegen het presidentiële huis in Somalië (zie 'Schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag', punt 1.1). U haalde verder aan dat deze foto's de problemen bewijzen waarvoor u gevlucht bent uit Somalië en dat de andere foto's bewijzen dat u vandaag de dag niet meer terug kan keren naar Somalië, gezien de aanslag op 14-10-2017. U verklaarde dat uw broer A. F. H. F. hierbij gewond werd (zie 'Schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag', punt 1.2). U gevraagd waarom u deze nieuwe elementen niet eerder hebt aangehaald (zie 'Schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag', punt 1.3), verklaarde u dat u de eerste keer geen foto's bij u had om uw problemen te bewijzen. Uw overige verklaringen (zie 'Schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag', vanaf punt 2), over uw problemen met Al-Shabaab en jullie auto die zij gebruikt zouden hebben, zijn echter een herhaling van uw eerdere verklaringen die in het kader van uw eerdere asielaanvragen reeds ongeloofwaardig werden bevonden.

Wat betreft de foto's die u neerlegt over de persoon waarvan u oppert dat het uw broer is, dient opgemerkt te worden dat het ten eerste niet kan aangetoond worden dat het hier überhaupt wel om uw broer gaat, des te meer gezien de foto's vrij onduidelijk zijn. Indien het hier om uw broer zou gaan – wat hier betwist kan worden, kan er geen enkele uitspraak gedaan worden over wanneer of de manier waarop uw broer deze verwondingen zou opgelopen hebben. Wat betreft de foto van het Somalisch artikel "Villa Somalia: Warfidiyeenada oo booqday goobaha weerarka uu ka Dhacay", dient opgemerkt dat dit artikel werd teruggevonden op internet met als datum 21-02-2014 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U verklaarde echter in het kader van uw eerste asielaanvraag tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat de aanslag waarbij uw auto gebruikt zou zijn, in maart 2015 was (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 3.5, in administratief dossier). Deze foto's over de door u beweerde aanslag in maart 2015 waarbij uw auto betrokken zou zijn, staven dus de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas niet, wel integendeel; u blijkt de asielinstanties te

misleiden door foto's neer te leggen van aanslagen die dateren van een jaar vóór de datum waarop de door u geopperde feiten zouden plaatsgevonden hebben [maart 2015]. Wat betreft het feit dat u niet naar Somalië kan terugkeren omwille van de aanslag van 14-10-2017 in Mogadishu, dient opgemerkt te worden dat u hierbij geen persoonlijke vrees aanhaalt waarbij u persoonlijk zou gevisieerd worden; u verwijst slechts naar de algemene situatie. Bovendien blijkt volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat gedacht wordt dat het doel van deze aanslag het departement van Somalië's Buitenlandse Zaken was.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuiden Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een stijging van het aantal incidenten en het aantal slachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen en op militaire konvoien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters.

Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanleiders, en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen was het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen en ook in 2017 is er sprake van een stijging van het aantal gerichte moorden, waarbij overheidsfunctionarissen, veiligheidspersoneel en ouderlingen die hebben deelgenomen aan de recente parlementaire verkiezingen worden gevisieerd. Daarnaast is ook het aantal complexe aanslagen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel of het hoofdkwartier van het United Nations Development Programme (UNDP) -, confrontaties tussen verschillende veiligheidsdiensten en morteraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en een

boekenbeurs. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er in de onderzochte periode parlaments- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u aangehaalde aanslag van 14/10/2017 was weliswaar een zeer ernstige aanslag die Mogadishu trof, maar doet op zich geen afbreuk aan de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu, door het CGVS.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er zich geen probleem stelt van non-refoulement, en u in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM aanhaalde.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

“II.1. Enig Middel

Schending art. 57/6/2 Vreemdelingenwet
Schending materiële motiveringsplicht
Schending zorgvuldigheidsbeginsel
Schending van artikel 3 EVRM
Schending artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

II.1.1. [citaat van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet]

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

II.1.3. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verwerende partij in de bestreden beslissing het 'nieuw' karakter van de aangebrachte elementen niet heeft onderzocht. Verzoekende partij legde foto's neer ten bewijze van haar problemen, maar meer dan dat, zij haalde de recente aanslagen aan - de ergste ooit in Somalië - om te bewijzen dat er sprake is van willekeurig geweld in Somalië en dat zij er gevaar loopt slachtoffer te worden van de volgende bomaanslag.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij, zonder verzoekende partij te hebben gehoord, te snel en onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen. Minstens dient aangenomen te worden dat verzoekende partij thans een begin van bewijs aanbrengt van haar problemen en haar vrees.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Zij baseert zich hiervoor op een COI-focus dd. 9 juni 2017 op basis waarvan dit zou moeten blijken.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COIFocus en de huidige aanslagen in Mogadishu tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Zo stelt het CEDOCA-rapport op de p. 27-28:

[citaat uit het rapport]

II.1.4. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden (p. 31):

[citaat uit het rapport]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid (p. 50) :

[citaat uit het rapport]

Het rapport geeft aan niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Aldus dient de grootste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de analyse hiervan

Het vermeldt daarentegen wel dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is in 2017. Het schat dat het aantal burgerdoden gedurende de eerste 5 maanden van 2017 reeds even hoog ligt als in gans 2016!

Cf. p. 51 :

[citaat uit het rapport]

De tendens heeft zich - zoals verwacht - ook voortgezet in de laatste maanden, met tragische gevolgen. Zeker in oktober 2017 is de situatie in Mogadisu volledig uit de hand gelopen. Op 14 oktober 2017 vond er de ergste aanslag ooit plaats, met meer dan 500 doden en gewonden, allemaal gewone burgers die bij een bomaanslag om het leven kwamen. (stuk 3) Twee weken later vond er opnieuw een aanslag plaats met meer dan 20 doden en 30 gewonden. (stuk 4)

De aanslagen en burgerdoden die er de laatste tijd vielen, is ongezien en toont aan dat noch de Somalische overheid, noch de aanwezige buitenlandse hulp de bevolking op een afdoende wijze kunnen beschermen tegen het willekeurig geweld!

De redenering an verwerene partij - dat verzoekende partij zou moeten bewijzen dat zij bij dergelijke aanslagen persoonlijk gevisieerd wordt - is absurd en mist elk inlevingsvermogen. Verwerende partij negeert simpelweg de huidige onveilige situatie in Mogadishu, baseert zich op vermeende rapporten, verliest de werkelijkheid uit het oog en stuurt de mensen hun dood tegemoet!

Hoe de verwerende partij dit kan stellen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.1.5. De Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile. 9"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",²⁶ which disproportionately affects the civilian population.²⁷ During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.²⁸"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities. 38 Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.³⁹ Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS.⁴⁰ In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians. 42"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraan"

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April.

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member, and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa,

Bay region, on 28 February, which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro-Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu.

AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan thans in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en Aldus het non refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia. " De humanitaire situatie is er ronduit desastreuus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network, and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict. ⁶⁹ In Mogadishu in particular. The nuclear family has reportedly become the main protection mechanism. ⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia; where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas. ⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, *Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014*, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.1.6. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>) :

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.1.7 Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen: er wordt op geen enkel ogenblik onderzocht of het specifieke district van de verzoekende partij leven wel veilig te noemen valt. Verzoekende partij weet dan ook niet wat zij meer zou kunnen doen om aan te tonen dat zij weldegelijk vreest voor haar leven in Somalië. Verwerende partij legt alles naast zich neer, en meent het asielrelaas niet meer te moeten onderzoeken gezien de eerste asielaanvragen van verzoekende partij negatief werd afgesloten. Dit is niet serieus.

Verwerende partij heeft zelfs niet de moeite genomen om verzoekende partij opnieuw ten gronde te horen

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij is van mening dat haar uitwijzing naar Somalië een schending van art. 3 EVRM inhoudt.

Artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en het beginsel van de materiële motiveringsplicht, en het zorgvuldigheidsbeginsel werden eveneens geschonden omdat verwerende partij ten onrechte geen onderzoek heeft gedaan naar de nieuw voorgelegde stukken en gebeurtenissen in Mogadishu en haar vervolgens onterecht de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten bij het verzoekschrift:

- artikel “Mogadishu truck bomb: 500 casualties in Somalia’s worst terrorist attack” van 16 oktober 2017 van theguardian.com (stuk 3)

- artikel “At least 23 dead in bombing and gun attack at Mogadishu Hotel” van 29 oktober 2017 van theguardian.com (stuk 4).

2.1.3. De commissaris-generaal licht in de nota met opmerkingen toe dat geen gegrond middel werd aangevoerd en voegt COI Focus “Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu” van Cedoca van 6 november 2017.

2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen op zich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere

weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24*).

2.3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, dient een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende asielaanvraag al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet heeft aangebracht.

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn nieuwe elementen in het kader van zijn derde asielaanvraag op nuttige wijze naar voor kon brengen, waarbij zijn verklaringen werden vertaald en overgemaakt aan de commissaris-generaal. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen aan die hij dan wel zou hebben aangevoerd binnen het kader van een persoonlijk interview die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van zijn derde asielaanvraag. Hij beperkt zich tot het louter stellen dat de beslissing van de commissaris-generaal werd genomen zonder dat hij werd gehoord. Hij maakt echter geenszins duidelijk welke specifieke omstandigheden of gegevens hij dan wel zou hebben aangevoerd binnen het kader van het hoorrecht, die de beslissing van de commissaris-generaal hadden kunnen beïnvloeden en zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de procedure.

Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat de aangevoerde elementen niet werden onderzocht, nu de bestreden beslissing zowel ingaat op de foto's die verzoeker heeft voorgelegd, op het internetartikel over Villa Somalia, als op de aanslag van 14 oktober 2017.

Verzoeker doet geen enkele poging om de motivering aangaande de voorgelegde foto's en het voorgelegde artikel over Villa Somalia te weerleggen. De motivering dienaangaande is correct en pertinent en vindt steun in administratief dossier, zodat de Raad deze overneemt:

“Wat betreft de foto's die u neerlegt over de persoon waarvan u oppert dat het uw broer is, dient opgemerkt te worden dat het ten eerste niet kan aangetoond worden dat het hier überhaupt wel om uw broer gaat, des te meer gezien de foto's vrij onduidelijk zijn. Indien het hier om uw broer zou gaan – wat hier betwist kan worden, kan er geen enkele uitspraak gedaan worden over wanneer of de manier waarop uw broer deze verwondingen zou opgelopen hebben. Wat betreft de foto van het Somalisch artikel “Villa Somalia: Warfidiyeenada oo booqday goobaha weerarka uu ka Dhacay”, dient opgemerkt dat dit artikel werd teruggevonden op internet met als datum 21-02-2014 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U verklaarde echter in het kader van uw eerste asielaanvraag tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat de aanslag waarbij uw auto gebruikt zou zijn, in maart 2015 was (zie ‘Vragenlijst CGVS’, punt 3.5, in administratief dossier). Deze foto's over de door u beweerde aanslag in maart 2015 waarbij uw auto betrokken zou zijn, staven dus de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas niet, wel integendeel; u blijkt de asielinstanties te misleiden door foto's neer te leggen van aanslagen die dateren van een jaar vóór de datum waarop de door u geopperde feiten zouden plaatsgevonden hebben [maart 2015].”

Wat de actuele veiligheidssituatie betreft, heeft de Raad in navolging van de commissaris-generaal een uitgebreide en voorzichtige beoordeling gemaakt in het kader van de tweede asielaanvraag in punten 2.14 tot 2.28 van zijn arrest (RvV 8 augustus 2017, nr. 190 532; zie punt 1.5.). Daarin werd ook ingegaan op de COI Focus “Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.” van Cedoca van 9 juni 2017, die thans opnieuw aan de basis ligt van de huidige bestreden beslissing. Verzoeker kan, gelet op het gezag van gewijsde van het arrest, deze beoordeling niet opnieuw in vraag stellen in het kader van huidig verzoekschrift. Verzoeker steunt zich verder nog op UNHCR's “International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van januari 2014 en UNHCR's “Position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)” van mei 2016, rapporten van HRW van 2016 en 2017, een rapport van de VN Veiligheidsraad van 9 mei 2016 en een rapport “Security and Human Rights Issues in South and Central Somalia” van DIS van onbepaalde datum, maar deze informatie is dezelfde als of ligt in de lijn van de informatie waarop de COI Focus van 9 juni 2017 zich baseert.

Wat de aanslagen van 14 en 28 oktober 2017 betreft, blijkt uit de COI Focus “Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu.” van Cedoca van 6 november 2017, dat deze aanslagen zeer ernstig waren. Deze vaststelling en de beide persberichten over deze aanslagen die werden gevoegd aan het verzoekschrift laten echter niet toe te besluiten dat deze aanslagen een nieuw licht werpen op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu.

De Raad is van oordeel dat verzoeker met zijn betoog in beroep naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts blijkt dat de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze heeft geoordeeld of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2, § 1, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP